ეროვნული ბიბლიოთეკა

სარბიელი

საორტული გაზეთი გამოიცემა 1990 წლის 28 დეკემბრიდან პარასკევი, 14 ოქტომბერი 1994 № 55 (130) ფასი სახელშეკრულებო

ავად თუ კარგად, ჩვენ ჩვენი ვიცეკვეთ...

ბულგარეთი 2:0 საქართველო

სოფიის ლევსკის სახელობის სტადიონზე ხალვათობა მხოლოდ კარებს უკან იყო. ხუთთვიანი განშორების შემდეგ მსოფლიოს მეოთხე გუნდის, ბულგარეთის ნაკრების ეროვნულ გმირებად შერაცხული ფეხბურთელები და მათი თაყვანისმცემლები ქვეყნის მთავარ სარბიელზე კვლავ ერთად შეიყარნენ. წინა დღეებში სოფიის ჰაერი მომავალი თამაშისა და თვისტომ კერპებთან მოახლოებული შეხვედრის მოლოდინით იყო გაჟღენთილი. ნაირ-ნაირი სპორტული თუ საზოგადო პრესა, დილის თუ საღამოს გაზეთები სავსე იყო ფეხბურთელთა დიდი და მცირე ინტერვიუებით, ყველანაირი, მნიშვნელოვანი თუ უმნიშვნელო ინფორმაციით. საქართველოს ნაკრების ჩასვლის შემდეგ, დამხვდურთა გუნდზე გამოქვეყნებული პუბლიკაციების ზღვაში ჩვენებთან ინტერვიუებმაც მუდმივი ადგილი დაიკავა. ყველაზე დიდ ინტერესს სამი პიროვნების — ქართველთა მთავარი მწვრთნელის ალექსანდრე ჩივაძის, კაპიტნის კახაბერ ცხადაძის და საქართველოს ოლიმპიური კომიტეტის პრეზიდენტის ნონა გაფრინდაშვილის მიმართ იჩენდნენ. წინა დღეების ბულგარული პრესის მიმოხილვას ქვემოთ შემოგთავაზებთ, აქ ჯერ იმას კი ვიტყვით, რომ მასპინძელთა საერთო განწყობას ერთ რამეს — ბაქიაობას თუ ვუწოდებთ. ვინაიდან საკუთარი ნაკრების ძლევამოსილებით აღტაცებულ-აღფრთოვანებულმა ბულგარელმა კოლეგებმა ქართველ ჟურნალისტებს დიდი ყურადღება არ მოგვაქციეს და, ჩვენს თხოვნას, მათ გმირებთან შეხვედრის თაობაზე ყურიც არ ათხოვეს, აქაოდა მათთან კაციშვილს არ აჭაჭანებენო (თავად კი ყოველდღიურად აქვეყნებდნენ სოფიიდან თხუთმეტი კილომეტრით დაშორებულ დრაგალევციში დაბანაკებულთა ამბებს), მეტოქის მოთამაშეებთან გასაუბრების იმედი გადაწურული მქონდა, მაგრამ მათ თამაშამდე საათნახევრით ადრე სტადიონზე ფეხბურთელების შესასვლელთან, ნაცნობ-მეგობრების გადასაკოცნად და თავის მოსაწონებლად მოტრიალეებს შევეფეთე და ორიოდ სიტყვით გამოველაპარაკე.

კრასიმირ ბალაკოვი

— როგორია თქვენი პროგნოზი?

— აუცილებლად მოვიგებთ.

— ჯგუფში საბოლოოდ პირველ-მეორე ადგილებს ვინ დაიკავებს?

— ერთი ნამდვილად ბულგარეთი იქნება, მეორე კი არ ვიცი, ვინც უნდა, ის იყოს.

იორდან ლეჩკოვი

— თქვენ ბულგარეთის პრესაში განაცხადეთ, რომ სულ მცირე 2:0 მოიგებთ. რატომ ფიქრობთ ასე?

— ბურთების სხვაობას მნიშვნელობა არა აქვს, მთავარია, სამი ქულა მოვიპოვოთ.

— თქვენ და ცხადაძე ბუნდესლიგაში თამაშობთ...

— ვიცი ცხადაძე. კარგი ფეხბურთელია.

— თქვენი აზრით, ბულგარეთის ნაკრები ახლა კარგ ფორმაშია?

— დარწმუნებული ვარ, რომ კარგ ფორმაში ვართ.

— მსოფლიოს ჩემპიონატის მერე ეიფორიას ხომ არ მისცემიხართ?

— არავითარ შემთხვევაში.

ხრისტო სტოიჩკოვი

— თუ შეიძლება, ორიოდ შეკითხვას დაგისვამთ.

— არა.

ტრიფონ ივანოვი

— როგორ დამთავრდება შეხვედრა?

— ყველაფერი შეიძლება მოხდეს. ისე კი, ერთ-ორ გოლს გაგიტანთ.

— საქართველოს ნაკრებს იცნობთ?

— მოლდოვასთან თამაში ვიდეოზე ვნახეთ, ასე რომ, სრული ინფორმაცია გვაქვს.

— ჯგუფიდან ვინ გავა?

— მაგაზე ლაპარაკი ჯერ ადრეა.

დიმიტარ პენევი (მთავარი მწვრთნელი)

— ვიცით, რომ საქართველო-მოლდოვას მატჩის ვიდეოჩანაწერი ნახეთ. რას იტყვით ჩვენი გუნდის ძლიერ და სუსტ მხარეებზე?

— მომწონს, როგორ თამაშობთ. დარწმუნდი, რომ ქართული საფეხბურთო სკოლა არ მოშლილა. თქვენს მოთამაშეებზე წარმოდგენა შემექმნა. მოლდოვას დამარცხება შეგეძლოთ.

...ლევსკიზე შეკრებილი პუბლიკა ფავორიტებს დიდი ღრიანცელით შეხვდა. ქართველებს ჯერ მთელ გუნდს, მერე, გვარების გამოცხადებისას სათითაოდ უსტვინეს, ბოლოს კი საქართველოს ჰიმნსაც არ დაერიდნენ. ასეთ ვითარებაში დაიწყო ჩვენი ნაკრების მატჩი მსოფლიოს ერთ-ერთ საუკეთესო გუნდთან.

პირველი ტაიმი

თამაში ქართველებმა დაიწყეს. იმთავითვე ნათელი გახდა, რომ ჩვენები მეტოქეს არ ეპუებიან და ბოლო ხანს ნაჩვევი დაცვაში დამთმობი სტილი აქტიურობით და ერთგვარი აგრესიულობით შეცვალეს. ტაქტიკურად გამართული თამაში და ურთიერთდაზღვევის გამართული სისტემა სასიამოვნო სანახავი იყო. პირველად კარში ქეცბაიამ დაარტყა. ამ ტაიმში შვიდი დარტყმიდან ხუთი სწორედ მის ანგარიშზე მოდიოდა. ამათგან ორჯერ მასპინძელთა კარიდან ერთობ სახიფათო მომენტი შეიქმნა, მაგრამ, სამწუხაროდ, გოლი, რომელსაც ვინძლო მატჩის გეზი და ბედიც ძირფესვიანად შეეცვალა, არა და არ გავიდა. ჩვენი შვიდი დარტყმის წილ ბულგარელებმა ცხრაჯერ დაგვირტყეს, ყველაზე მეტჯერ — სამჯერ ბორიმიროვმა. მკითხველი, უპირველეს ყოვლისა, ალბათ სტოიჩკოვის ამბავს იკითხავს. „ბარსელონას" მრისხანე ფორვარდმა შეტევის მარცხენა ფრთაზე „ნავარდი" ირჩია და რევიშვილს ერგო. ზაზამ ურთულეს ამოცანას თავი ჩინებულად გაართვა. აქვე უნდა ითქვას, რომ მას, ისევე როგორც სხვა მცველებს, საიმედოდ აზღვევდა კახა ცხადაძე და საკმარისი იყო სტოიჩკოვი ან მისი რომელიმე მეგობარი მეურვეს დასხლტომოდა, რომ ფრანკფურტის აინტრახტელი დროულად ჩნდებოდა საჭირო ადგილზე და ყველაზე გონივრულ გადაწყვეტილებას იღებდა. სტოიჩკოვი დიდ ფეხბურთელობასთან, ერთად თვალთმაქცობის დიდი ოსტატიც ყოფილა — თუ შეატყობდა, რომ ბურთს კარგავდა, ისე ეფექტურად ეცემოდა, თანაც მეტოქეს შეუღრენდა კიდეც რატომ წამაქციეო, რომ მსაჯი, აქაოდა, ამხელა ვარსკვლავს ეს რა უქნესო, უმალ ჯარიმას ნიშნავდა. მასპინძელთაგან დიდებულად თამაშობდა ლეჩკოვი. მისი დრიბლინგი, დროული ჩართვები, პასები, შეტევის მიმართულების ცვლა საუცხოო სანახავი იყო, თუმცაღა რაკი ლეჩკოვი ვახსენეთ, ჩვენი ქინქლაძის არხსენება დანაშაული იქნებოდა. გიორგი მთელ მოედანზეც მოქმედებდა და თამაშის დიდი დიაპაზონითაც გამოირჩეოდა — საჯარიმოში ჩადიოდა და რამდენჯერმე მის მიერ ჩაშლილ მეტოქის შეტევას მისივე გაგრძელებული მწვავე კონტრშეტევა მოჰყვა. აქვე გამოიკვეთა ქინქლაძე-ქეცბაიას კარგი დუეტი. ორივენი კარგად ფლობენ ბურთს და მახვილგონივრული პასებიც ეხერხებათ, ამიტომაც მათ მიერ ორგანიზებულ ცენტრულ-მარცხენაფლანგურ შეტევებს საინტერესო გაგრძელებები მოჰყვებოდა ხოლმე. ტაიმის შუაში ბულგარელთა დაქინება უფრო გამოიკვეთა, აქა-იქ ჩვენს კარს „უჩხვლიტეს" კიდეც, მაგრამ ქართველებს პირი არ დაულიათ (დევაძეც საიმედოდ იცავდა კარს) და სწორედ ამ მონაკვეთში ქეცბაიას ერთი საუცხოო მომენტი გაუცუდდა. პირველი ნახევრის ბოლომაც კარგად ჩაიარა. ჩვენები დაცვაში კიდევ დაკვირვებით და მონდომებით ირჯებოდნენ და ერთხელაც ქინქლაძე-ქეცბაია-არველაძე-ნემსაძის კონტრშეტევას ბულგარელთა კართან ზედიზედ ორი კუთხური მოჰყვა.

მეორე ტაიმი

მეორე ნახევარშიც პირველად ქართველებმა დაარტყეს. კუდინოვმა კარს ააცილა. შემდეგ სირაკოვმა სცადა ბედი, მაგრამ იგი უზუსტო იყო. აქედან მოყოლებული, მინდორზე კოსტადინოვის გამოჩენამდე, თამაშმა მოედნის შუაში გადაინაცვლა. ჩვენები კვლავ ტოლს არ უდებდნენ მასპინძლებს, მაგრამ კოსტადინოვის შესვლამ ბევრი რამ არია. ბულგარელთა ფორვარდი, გარდა იმისა, რომ მაღალი კლასის ფეხბურთელია, საოცრად ყისმათიანი ადამიანიც გახლავთ. ცხადია, ყველას უეჭველად გაახსენდება, მის მიერ პარიზში, „პარკ დე პრენსზე", თამაშის ბოლო წამზე (!) ფრანგების კარში გატანილი გოლი, რომელმაც მის თანაგუნდელებს ამერიკის მსოფლიოს ჩემპიონატზე თამაშის და ბულგარეთის გმირებად გახდომის საშუალება მისცა. მისი ყისმათი ქართველებთანაც გამოჩნდა. კოსტადინოვს კი არა, ვეჭვობ თვით მარადონასაც შეეძლოს ასე იოლად, შეხვლისთანავე გოლის გატანა. ბულგარელს მინდორზე ხეირიანად არც გაენავარდა, რომ ნემსაძემ მოედნის ცენტრთან ბურთი დაკარგა, კოსტადინოვმა და ლეჩკოვმა უეცრად ადგილები გაცვალეს და სანამ ოდნავ წინ წასული ქართველები თავ-თავიანთ „ხალხს აიყვანდნენ", კოსტადინოვი მეკარესთან პირისპირ გავიდა და ორმოცდახუთი ათასი გულშემატკივრის გასახარად ევროპის ჩემპიონატის მეშვიდე შესარჩევ ჯგუფში ბულგარელთა გოლების ანგარიში გახსნა. აქედან დაიწყო ყველაზე მძიმე, შვიდწუთიანი მონაკვეთი, როდესაც ხალხის ღრიანცელში გახელებულმა მასპინძლებმა გამვებული გოლის გამო ერთგვარად არეულ სტუმრებს ხელი დარიეს. აქვე ჩვენებმა ერთმანეთის მიყოლებით დაშავებაც დაიწყეს. ჯერ დევაძეს დაეტაკნენ და ექიმებს მოუხდათ მინდორზე გასვლა, მერე ჩიხრაძეს გაუხდა საექიმოდ საქმე. ჩიხრაძე მოედანს გაარიდეს და სანამ ტკივილგაყუჩებული მსაჯს საქმეში დაბრუნების ნებართვას სთხოვდა, ჩვენს კარში მეორე გოლი გავიდა. ცენტრში ქართველებმა „კედლის" გათამაშება სცადეს. ერთ-ერთმა ბულგარელმა ქინქლაძეს დაჰქაჩა, რაც მსაჯმა ვერ შენიშნა და რის გამოც ბურთი დაიკარგა. შეტევა სწორედ მოედნიდან გასული ჩიხრაძის ფლანგიდან განვითარდა: სირაკოვი-ლეჩკოვი-კოსტადინოვი — 2:0. გამოუცდელ ქართველებს თამაში აერიათ, თუმცა ისეც არა, სხვა დროს რომ გვინახავს. მეორე მხრივ, ასეთი ანგარიშისას თამაშის ჩარხის შემობრუნება ხომ იშვიათობაა და, თუ ამგვარი რამ ხდება, ასეთი შეხვედრები კაცსი საგანგებოდ ამახსოვრდება. მეორე ტაიმში ბულგარელთა უპირატესობა კარში დარტყმების ოდენობაშიც აისახა. ჩვენებმა სულ სამჯერ დაარტყეს, მასპინძლებმა — თერთმეტჯერ. არც ქართველთა შეცვლებს შეუტანია რაიმე სიახლე. ინალიშვილმა ფეხნატკენი ნემსაძე შეცვალა, გურულმა — არველაძე, ისიც 2:0-ზე, როცა ყველაფერი ცხადი იყო და ორივე გუნდი საბოლოო შედეგს ეგუებოდა. საგულისხმო იყო ბულგარელთა მეორე შეცვლა. მოედანზე ხომ აქაურთა საყვარელი მოთამაშე, მძიმე სენისგან განკურნებული ლუბოსლავ პენევი გავიდა და ურიგოდაც არ უთამაშია. თანდათან ტემპი მინელდა, შეტევებს სიმწვავე მოაკლდა, ბოლო გამოსარჩევი ეპიზოდი კი კვლავ სტოიჩკოვის ცრუ გაკოტრიალება იყო.

რა შეიძლება დავასკვნათ ამ შეხვედრიდან? რაგინდ საწყენი იყოს მარცხი, ესოდენ ძლიერ გუნდთან ღირსეული პაექრობა საგულისხმო რამ არის. ეს ის შემთხვევა არ იყო, როდესაც მეტოქე გაბითურებს და ამიტომ მარცხდები. ხაზგასასმელია ქართველთა ტაქტიკურად გამართული თამაში, რაც უდავოდ მთავარი მწვრთნელის ალექსანდრე ჩივაძის დამსახურებაა. ალსა-

იხილეთ მეორე გვერდი

დიმიტარ პენევი და მისი შეგირდები გვპირდებიან, ქართველებს ჩვენს დაკრულზე ვაცეკვებთო — წერდა ბულგარული გაზეთი „ვეჩერენ სპორტი"

დასაწყისი პირველ გვერდზე

ნიშნავია, ჯერ კიდევ თბილისში, შეკრების პირველი დღიდან მწვრთნელის მიერ კანდიდატთა შემადგენლობის აზლებური „დანახვა", რაც უთუოდ შემოქმედებით ნაფიქრალზე მეტყველებს. ან თუნდაც ეს: განა იფიქრებდა ვინმე, რომ ხრისტო სტოიჩკოვს რევიშვილს ანდობდნენ და შედეგი ასეთი იქნებოდა? ის, რომ საქართველოს ნაკრებს სატურნირო ცხრილში ქულა არ აქვს, იცოცხლეთ, დასანანია, პირველ ყოვლისა, მოლდოვასთან ყოვლად გაუმართლებელი დამარცხების გამო, მაგრამ თუ მუშაობა ასე გაგრძელდა, ვინძლო საბოლოოდ ღირსეულადაც გამოვიდეთ.

ძველმა ნაცნობებმა, იორდან ლეჩკოვმა და კახი ცხადაძემ მატჩის წინ გერმანულად მოიკითხეს ერთმანეთი

მატჩის შემდეგ

დიმიტარ პენევი: დღეს, კარგა ხნის შესვენების შემდეგ, ჩვენი ნაკრების პირველი თამაში იყო და ყოველმხრივ კმაყოფილიც დავრჩი. კარგი მეტოქე გვერგო. მატჩის წინ ჩემი მთავარი საზრუნავი ის იყო, მოთამაშეებს იოლი გამარჯვების იმედი არ ჰქონოდათ. მათ ვიდეოზე მრავალჯერ ვაჩვენე საქართველო – მოლდოვას თამაში და დავარწმუნე, რომ სრული მობილიზება აუცილებელი იყო. ახლა ვხედავ, რომ მსოფლიოს ჩემპიონატიდან სამი თვის შემდეგ ისეთსავე ფორმაში ვართ, ამერიკაში რომ ვიყავით. რაც შეეხება საქართველოს გუნდს, იგი ჯგუფში ყველასთვის უხერხული მეტოქე იქნება, დღეს კი პირველი გოლი სტუმრებს რომ გაეტანათ თამაშიც სხვანაირად აეწყობოდა.

– რატომ არ იდგა კარში მიხაილოვი?

[illegible] თავი შეუძლოდ იგრძნო

– [illegible] რატომ არ [illegible] თამაშეთ?

– გუნდში ჯანსაღი კონკურენციაა. ვფიქრობ, ის და ბორიმიროვი ერთმანეთს ღირსეულად ცვლიან.

ალექსანდრე ჩივაძე: დღეს ჩვენი პირველი გასვლითი მატჩი იყო, რომელმაც გოლამდე თანაბარ თამაშში ჩაიარა. პირველი გოლის ფაქტორი კი ძალზე მნიშვნელოვანია – იგი რომ ჩვენ გაგვეტანა, თამაში სხვაგვარად წარიმართებოდა. აღსანიშნავია, რომ ჩემი მოთამაშეების საკმაო ნაწილს საერთაშორისო მატჩების გამოცდილება აკლია. ერთადერთი გუნდი საქართველოში, რომელიც უცხოეთის გუნდებს ეთამაშება, თბილისის „დინამოა".

– სოფიაში ჩამოსვლისას თქვით, რომ ბულგარეთის ნაკრებზე ყველაფერი იცით. ახლა, მატჩის შემდეგაც ასე თვლით?

– რა თქმა უნდა. ბულგარელთა მსოფლიოს ჩემპიონატზე გამოსვლა მილიონობით ადამიანმა იხილა. მას მერე, დღევანდლამდე, თქვენს ნაკრებს აღარ უთამაშია. დღეს მასპინძლებს ბედიც სწყალობდათ და, ცხადია, გამოცდილებამაც თავის ქნა. როგორც წესი, მსოფლიოს ჩემპიონატის მერე იქ წარმატებით გამოსულ გუნდებს გადაღლა თუ ფორმიდან ერთგვარი ამოვარდნა სდევთ. იმედი გვქონდა, რომ ამას ჩვენს სასარგებლოდ გამოვიყენებდით.

კახი ცხადაძე

– კახი, პირველი გოლის შემდეგ თანამსაჯს საყვედურობდით. თამაშგარე ხომ არ იყო?

– თამაშგარე იყო, აბა რა... თუმცა, ნუ ვიჩქარებთ, სჯობს ვიდეოფირზე კარგად ვნახოთ ყველაფერი.

– თავად თამაშზე რას იტყვით?

– პირველი ტაიმის შემდეგ ანგარიში 2:0 უნდა ყოფილიყო ჩვენს სასარგებლოდ. გოლი რომ გაგვეტანა, ბულგარელებს უშანსოდ დავტოვებდით. შემდეგ კი გამოუცდელობამ გვაზარალა. დროის ერთ მონაკვეთში სამი კონტრშეტევიდან ორში ჩავი[illegible] [illegible] ხომ ხედავთ, ჩვენი ბიჭები გამოცდილება რომ შეიძინენ, 98-ის მსოფლიოს ჩემპიონატზე თუ არ მოხვდნენ.

არ გაგიშვებთ, არაო...

თქვენი ნებართვით, ისევ მატჩის წინა პერიოდს დავუბრუნდები. თხრობას საქართველოს ნაკრების გამგზავრებიდან დავიწყებ და თბილისის აეროპორტში მომხდარ ერთ საინტერესო ამბავზე გიამბობთ. აეროპორტში მისულ ფეხბურთელებს, ფეხბურთის ფედერაციისა და ოლიმპიური კომიტეტის ხელმძღვანელებს, ჟურნალისტებს და რამდენიმე გულშემატკივარს კი გამოგვიცხადეს, ნამეტანი გვებევრებით და ბულგარეთში ყველას არ გაგიშვებთ, ასე, ოცი კაცი დარჩითო. საინტერესოა, რომ ამას ეუბნებოდნენ იმ ადამიანებს, რომლებმაც ყველა ფორმალობა გაიარეს, თანხა გადაიხადეს და თვითმფრინავში ჩასხდომის გარდა არაფერი აკლდათ. ატყდა ერთი ამბავი. შემდეგ ნელნელა დაუკლეს და სამი კაცი დარჩეს, თქვენი არაფერი გვინდაო. რა აღარ თქვეს, ერთი ადამიანით მეტი რომ იყოს, თვითმფრინავი ჩამოვარდებაო (გეგონება ეს თვითმფრინავები არ იყოს, თბილის-მოსკოვზე მეტროსავით გაჭედილი რომაა), რაღაც ნებართვა არა გვაქვსო და სხვა. არადა, სრულიად გაუგებარი იყო, რატომ ებევრათ ხალხის ის რაოდენობა, რომელიც წინასწარ უწყოდნენ და რომლის შესაბამისადაც განსაზღვრეს, რა თვითმფრინავით მივფრინავდით. ერთი პირობა ისიც კი თქვეს, მოდი, პასპორტები ვნახოთ და, ვისაც „სლუჟებნი" ბეჭედი აქვს ჩარტყმული ისინი გავუშვათ, ვისაც „ტურიზმი" – ისინი დავტოვოთო. გამოდიოდა, ჟურნალისტების ერთი ნაწილი და გულშემატკივრები, ისე, უბრალოდ, უნდა დავრჩენილიყავით. ყველაფერი ერთ ძველ ანეკდოტს ჰგავდა, ქუდი რატომ არ გახურავსო, შარიანი კაცი რომ ამბობს. საბოლოოდ საათნახევრიანი დავის მერე, მაინც მოახერხეს რამდენიმე მგზავრის დატოვება.

ამ ისტორიაში კონკრეტულად ვის რა ბრალი მიუძღვის, რაში ტყუოდა ავიაკომპანია „ორბი" და რაში აეროპორტის თანამშრომლები, აქ არც უნდა გვაინტერესებდეს, რადგან როდესაც ყველაფერი წინასწარ არის ცნობილი და შეთანხმებული, მგზავრს საბუთიც წესრიგში აქვს და ფულიც გადახდილია, ბოლო წუთში მისი ჩამოსმა და რეისის დაგვიანება ადამიანის უფლებათა ელემენტარული შელახვაა. თუმცა...

ქართველებს ჩვენს დაკრულზე ვაცეკვებთ

პირველ გვერდზე ასეთი დიდი სათაურით გამოვიდა ოთხშაბათს „ვეჩერენ სპორტი". როგორც ზევით ვახსენეთ, ჩვენი სოფიაში ყოფნისას ბულგარული გაზეთები მოახლოებული თამაშით იყვნენ შეპყრობილნი. ძნელია გადმოსცე ის ტრაბახი და ბაქი-ბუქი, მასპინძლებს რომ ჰქონდათ ატეხილი. იქნებ ვინმემ თქვას, რომ იქადნებოდნენ, შნოც ჰქონიათ და აკი მოგვიგეს [illegible]ღეცო. კი ბატონო, ეს ასეა, მაგრამ მათ [illegible]ქიაობას მაინც უნაჩაობისა და პროვინციულობის ელფერი დაჰკრავდა. აბა, წარმოიდგინეთ, მარად ძლიერი გერმანელი ან იტალიელი იმას იკადრებს, იცოდე ასე გიზამ და ისე გიზამო. უბრალოდ მოგიგებს და მორჩა. თანაც თავად შეხვედრამაც დაგვარწმუნა, რომ ქართველები იმაზე ძლიერნი აღმოჩნდნენ, ვიდრე მასპინძლები ვარაუდობდნენ.

ადგილობრივი პრესა აღშფოთებული იყო ჩივაძის აეროპორტში ნათქვამით, ბულგარელთა შესახებ ყველაფერი ვიცი და წასაგებად სულაც არ ჩამოვსულვარო. აი, ცხადაძე კი, ნახეთ, რა მოკრძალებული კაცია, ასე გვითხრა, შარშან ლეჩკოვი ბუნდესლიგაში თავის ამპლუაში უძლიერესი იყოო. წარმოუდგენელია, საქართველოსთან პრობლემები შეგვექმნას, ორ სამ გოლს გავუტანთ და გავუშვებთ შინო, ამბობდა თავად ლეჩკოვი. მაგათ ვაჩვენებთ, რას ნიშნავს მსოფლიოს მეოთხე გუნდიო [illegible]ძახოდნენ სტოიჩკოვი და სხვები.

ამასობაში „ბარსელონას" თავდამსხმელი ხრისტო სტოიჩკოვი მშობლიური ქალაქის პლოვდივის საპატიო მოქალაქედ აირჩიეს. ბულგარეთის საფეხბურთო კავშირის აღმასკომმა კი დაადგინა, რომ მსოფლიოს ჩემპიონატზე მოპოვებული მეოთხე ადგილისთვის თითოეული ფეხბურთელი 75 ათასი დოლარით დაჯილდოვდეს. რაც შეეხება ევროპის ჩემპიონატის შესარჩევ ციკლს, ბულგარული ფეხბურთის ბოსების გადაწყვეტილებით, პრემიებს თითოეული მატჩის მოგებისთვის კი არ გაიღებენ, არამედ ფინალურ ეტაპზე გასვლისთვის. დიმიტარ პენევიც ნაკრების მთავარ მწვრთნელად ხელახლა (ცსკა-ს მწვრთნელობასთან ერთად შეთავსებით) ჩვენ გუნდთან თამაშის წინ დაამტკიც[illegible].

ამგვარად, ბულგარეთი ტრაბახობს, [illegible] [illegible]რთველო უქულობას განიცდის, წინ [illegible] ძთელი ტურნირია. ახლა ყველაფერს აჯ[illegible]ბებს, სინამდვილეს თვალი გავუსწოროთ და უელსის ნაკრების სამასპინძლოდ მოვემზადოთ.

ილია ბაბუნაშვილი

სოფია — თბილისი

ავთანდილ გურასაშვილის ფოტოები

ევროპის ჩემპიონატი

VII შესარჩევი ჯგუფი

სოფია, ვასილ ლევსკის სტადიონი, 12 ოქტომბერი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ბულგარეთი — საქართველო 2:0

1. პოპოვი
3. ივანოვი
2. კირიაკოვი 5. ხუბჩევი 4. ცვეტანოვი
6. იანკოვი
7. ბორიმიროვი 9. ლეჩკოვი 11. ბალაკოვი
10. სირაკოვი 8. სტოიჩკოვი

11. შ. არველაძე
10. ქინქლაძე
9. ქეცბაია 7. ნემსაძე 8. გოგიჩაიშვილი
6. კუდინოვი
5. ჩიხრაძე 4. შელია 2. რევიშვილი
3. ცხადაძე
1. დევაძე

შეცვლები: 57-ე წთ. ბორიმიროვი — 15. კოსტადინოვი
70-ე წთ. სირაკოვი — 16. პენევი
72-ე წთ. ნემსაძე — 12. ინალიშვილი
78-ე წთ. შ. არველაძე — 14. გურული

1:0 კოსტადინოვი (58)
2:0 კოსტადინოვი (63)

გაფრთხილება: კუდინოვი, ცხადაძე, იანკოვი

მსაჯები: გადოში, ფაშუნგი, ზვოლანეკი (სლოვაკეთი)

კუთხური 6:2 (3:2); თამაშგარე 0:5 (0:1), კარში დარტყმა 20:10 (9:7)

I ჯგუფი

ისრაელი — პოლონეთი 2:1, რუმინეთი — აზერბაიჯანი 3:0, სლოვაკეთი — საფრანგეთი 0:0, საფრანგეთი — რუმინეთი [illegible]

[illegible] ოქტომბერი

ისრაელი — [illegible] 2:2

პოლონეთი — [illegible]ჯანი 1:0

ებრაელები უკვე მე-14 წუთზე 0:2-ს აგებდნენ (რუშნკი, მორავჩიკი), მაგრამ ოც წუთში წონასწორობა აღდგა. ჯერ 23-ე წუთზე ხარაზიმ, შემდეგ კი პენალტით ბანინიმ ანგარიში გაათანაბრეს. ამის შემდეგ მსაჯმა მოედნიდან სლოვაკი ზემანი გააძევა, თუმცა ეს თამაშს მაინცდამაინც არ დასტყობია. ჩვენმა მეზობლებმა, აზერბაიჯანის ნაკრებმა ღირსეული წინააღმდეგობა გაუწია პოლონეთს, რომელმაც პირველ ტაიმში იუსკოვიაკის გატანილი ერთი გოლი იკმარა.

რუმინეთი	2	1	1	0	3-0	4
ისრაელი	2	1	1	0	4-3	4
პოლონეთი	2	1	0	1	2-2	3
სლოვაკეთი	2	0	2	0	2-2	2
საფრანგეთი	2	0	2	0	0-0	2
აზერბაიჯანი	2	0	0	2	0-4	0

წლეულს ითამაშებენ: 12 ნოემბერი. რუმინეთი — სლოვაკეთი; 16 ნოემბერი. პოლონეთი — საფრანგეთი, აზერბაიჯანი — ისრაელი; 14 დეკემბერი. აზერბაიჯანი — საფრანგეთი, ისრაელი — რუმინეთი

II ჯგუფი

მაკედონია — დანია 1:1, კვიპროსი — ესპანეთი 1:2, ბელგია — სომხეთი 2:0, სომხეთი — კვიპროსი 0:0

12 ოქტომბერი

დანია — ბელგია 3:1

მაკედონია — ესპანეთი 0:2

კოპენჰაგენში გუნდები შესუსტებული შემადგენლობით თამაშობდნენ: სტუმრებს პრიუდომი, შიფო და დე ვოლფი, მასპინძლებს – პოლსენი და ლარსონი. მიუხედავად ერთობ თავდაცვითი ტაქტიკისა, ანგარიში მაინც ბელგიელებმა გახსნეს, როცა 30-ე წუთზე დეგრიზმა იმარჯვა. დანიელებმა ანგარიში ხუთიოდ წუთში გაათანაბრეს (ვილფორტი), მეორე ტაიმში კი ჯერ იენსენმა (70), შემდეგ კი მიქაელ ლაუდრუპის პასით სტრუდალმა (85) ევროპის ჩემპიონებს პირველი გამარჯვება მოუტანეს. ამასობაში ესპანელებმა მეორე საგარეო მატჩი მოიგეს – ორივე გოლი მე-16 და 35-ე წუთებზე სალინასმა გაიტანა.

ესპანეთი	2	2	0	0	4-1	6
დანია	2	1	1	0	4-2	4
ბელგია	2	1	0	1	3-3	3
კვიპროსი	2	0	1	1	1-2	1
მაკედონია	2	0	1	1	1-3	1
სომხეთი	2	0	1	1	0-2	1

წლეულს ითამაშებენ: 16 ნოემბერი. ბელგია — მაკედონია, ესპანეთი — დანია, კვიპროსი — სომხეთი; 17 დეკემბერი. მაკედონია — კვიპროსი, ბელგია — ესპანეთი

III ჯგუფი

უნგრეთი — თურქეთი 2:2, ისლანდია — შვედეთი 0:1

12 ოქტომბერი

შვეიცარია — შვედეთი 4:2

თურქეთი — ისლანდია

კენეტ ანდერსონმა მე-4 წუთზევე წინ გაიყვანა სტუმრები, მაგრამ შვეიცარელებმა მაინც გაიმარჯვეს. თურქებიდან კი თავი საფეთმა და ჰაქანმა ისახელეს – მათ ორ-ორი გოლი ჩაიწერეს აქტივში.

თურქეთი	2	1	1	0	7-2	4
შვეიცარია	1	1	0	0	4-2	3
შვედეთი	2	1	0	1	3-4	3
უნგრეთი	1	0	1	0	2-2	1
ისლანდია	2	0	0	2	0-6	0

წლეულს ითამაშებენ: 16 ნოემბერი. შვეიცარია — ისლანდია, შვედეთი — უნგრეთი. 14 დეკემბერი. თურქეთი — შვეიცარია

IV ჯგუფი

ესტონეთი — ხორვატია 0:2, უკრაინა — ლიტვა 0:2, სლოვენია — იტალია 1:1, ხორვატია — ლიტვა 2:0, ესტონეთი — იტალია 0:2

12 ოქტომბერი

უკრაინა — სლოვენია 0:0

რაც უფრო კარგად თამაშობს კიევის „დინამო", მით უფრო უსუსურად გამოიყურება უკრაინის ნაკრები, თუმცაკი ამჟამად ორივე ამ გუნდს საბო წვრთნის. ამჯერად უკრაინა ძლივს გადარჩა წაგებას – სლოვენებმა პენალტი ვერ გამოიყენეს.

ხორვატია	2	2	0	0	4-0	6
იტალია	2	1	1	0	3-1	4
ლიტვა	2	1	0	1	2-2	3
სლოვენია	2	0	2	0	1-1	2
უკრაინა	2	0	1	1	0-2	1
ესტონეთი	2	0	0	2	0-4	0

წლეულს ითამაშებენ: 13 ნოემბერი. უკრაინა — ესტონეთი; 16 ნოემბერი. სლოვენია — ლიტვა, იტალია — ხორვატია

V ჯგუფი

ჩეხეთი — მალტა 6:1, ლუქსემბურგი — პოლანდია 0:4, ნორვეგია — ბელარუსი 1:0

12 ოქტომბერი

ნორვეგია — პოლანდია 1:1

მალტა — ჩეხეთი 0:0

ბელარუსი — ლუქსემბურგი 2:0

პოლანდია ბრაიან როის გოლით იგებდა, მაგრამ რედკალმა პენალტით შეძლო მატჩის ხსნა. ბელარუსის მწვრთნელმა სერგეი ბოროვსკიმ ყველა ლეგიონერი, მათ შორის იაპონიაში მოთამაშე ალეინიკოვი გამოიძახა და ნაკრებს ისტორიაში პირველი გამარჯვება ჩააწერინა.

ჩეხეთი	2	1	1	0	6-1	4
პოლანდია	2	1	1	0	5-1	4
ნორვეგია	2	1	1	0	2-1	4
ბელარუსი	2	1	0	1	2-1	3
მალტა	2	0	1	1	1-6	1
ლუქსემბურგი	2	0	0	2	0-6	0

წლეულს ითამაშებენ: 16 ნოემბერი. ბელარუსი — ნორვეგია, პოლანდია — ჩეხეთი; 14 დეკემბერი. მალტა — ნორვეგია, პოლანდია — ლუქსემბურგი

VI ჯგუფი

ჩრდ. ირლანდია — ლიხტენშტეინი 4:1, ლიხტენშტეინი — ავსტრია 0:4, ლატვია — ირლანდია 0:3, ჩრდ. ირლანდია — პორტუგალია 1:2, ლატვია — პორტუგალია 1:3

12 ოქტომბერი

ავსტრია — ჩრდ. ირლანდია 1:2

ირლანდია — ლიხტენშტეინი 4:0

ირლანდიას პირველად კაპიტნობდა მეკარე პატ ბონერი და ეს ამბავი ნეილ ქუინმა და ტომი კოინმა ორ-ორი გოლით აღნიშნეს.

ირლანდია	2	2	0	0	7-0	6
ჩ. ირლანდია	3	2	0	1	7-4	6
პორტუგალია	2	2	0	0	5-2	6
ავსტრია	2	1	0	1	5-2	3
ლატვია	2	0	0	2	1-6	0
ლიხტენშტ.	3	0	0	3	1-12	0

წლეულს ითამაშებენ: 13 ნოემბერი. პორტუგალია — ავსტრია; 15 ნოემბერი. ლიხტენშტეინი — ლატვია; 16 ნოემბერი. ჩრდ. ირლანდია — ირლანდია; 18 დეკემბერი. პორტუგალია — ლიხტენშტეინი

VII ჯგუფი

საქართველო — მოლდოვა 0:1, უელსი — ალბანეთი 2:0

12 ოქტომბერი

ბულგარეთი — საქართველო 2:0

მოლდოვა 3:2 უელსი

მოლდოვა: კოშელევი, სეკუ, პოგორელოვი, რებეჟა, ბელოუსი (კარასი 86), ოპრია, სტროენკო, კურტიანუ, სპირიდონი, ნანი, მიტერევი (კოსე 45)

უელსი: საუთპოლი, საიმონდსი, უილიამსი, კოულმენი, ბოუენი, პოლი, ფილიპსი, ბლეიკი (მელვილი 86), პემბრიჯი, სპიდი, რობერტსი

0:1 სპიდი (6), 1:1 ბელოუსი (8), 2:1 სეკუ (28), 2:2 ბლეიკი (69), 3:2 პოგორელოვი (78)

მოლდოვა	2	2	0	0	4-2	6
ბულგარეთი	1	1	0	0	2-0	3
უელსი	2	1	0	1	4-3	3
გერმანია	0	0	0	0	0-0	0
ალბანეთი	1	0	0	1	0-2	0
საქართველო	2	0	0	2	0-3	0

წლეულს ითამაშებენ: 16 ნოემბერი. ალბანეთი — გერმანია, საქართველო — უელსი, ბულგარეთი — მოლდოვა; 14 დეკემბერი. ალბანეთი — საქართველო, უელსი — ბულგარეთი, მოლდოვა — გერმანია; 18 დეკემბერი. გერმანია — ალბანეთი

VIII ჯგუფი

ფინეთი — შოტლანდია 0:2, ფარერები — საბერძნეთი 1:5

12 ოქტომბერი

შოტლანდია — ფარერები 5:1

საბერძნეთი — ფინეთი 4:0

რუსეთი — სან მარინო 4:0

ფარერების თითოეულ მოთამაშეს 400 გირვანქას აძლევდნენ მოგებისთვის, მაგრამ თავს ზემოთ ძალა არ იყო ისევე, როგორც ჯგუფის დანარჩენ ორ მატჩში. თუმცა სან მარინო 42-ე წუთამდე გაუძალიანდა რუსეთს, მაგრამ კარპინმა, კოლივანოვმა, ნიკიფოროვმა და რადჩენკომ მაინც თავისი გაიტანეს.

საბერძნეთი	2	2	0	0	9-1	6
შოტლანდია	2	2	0	0	7-1	6
რუსეთი	1	1	0	0	4-0	3
სან მარინო	1	0	0	1	0-4	0
ფინეთი	2	0	0	2	0-6	0
ფარერები	2	0	0	2	2-10	0

წლეულს ითამაშებენ: 16 ნოემბერი. შოტლანდია — რუსეთი, საბერძნეთი — სან მარინო, ფინეთი — ფარერები; 14 დეკემბერი. ფინეთი — სან მარინო; 18 დეკემბერი. საბერძნეთი—შოტლანდია

ამხანაგური მატჩები:

უნგრეთი — გერმანია 0:0,

ინგლისი — რუმინეთი 1:1

ლი (45), დუმიტრესკუ (37)

დიდი ურჩხულის მემკვიდრე

ევროპის ახალგაზრდული ჩემპიონატის VII შესარჩევი ჯგუფი

ბულგარეთი 1:0 საქართველო

სოფია, 11 აგვისტო, ბულგარეთის არმიის სტადიონი

ბულგარეთი: კ. პეტკოვი, კიშიშევი, გ. ივანოვი, ნედელჩევი, იონკოვი, ბაჩევი, რ. ხრისტოვი (პეტროვი 89), რ. ივანოვი, ჟაბოვი, მ. პეტკოვი, ბორისოვი (ფურჯევი 72)

საქართველო: გვარამაძე, რეხვიაშვილი, ბურნაძე, პაპიძე, ბუცურეიშვილი, კიკნაძე, ღუდუშაური, მუჯირი (დემეტრაძე 59), ასპინძელაშვილი, ანჩაბაძე, ჯანაშია

1:0 რ. ივანოვი (3)

გაფრთხილება: მ. პეტკოვი, რეხვიაშვილი, პაპიძე, მუჯირი, ასპინძელაშვილი

მსაჯი: ანდრეას გეორგიუ (კვიპროსი)

— როგორც აღმოჩნდა, გუნდი ფსიქოლოგიურად სათანადოდ ვერ მოგვიმზადებია — თქვა მატჩისშემდგომ პრეს-კონფერენციაზე საქართველოს ახალგაზრდული ნაკრების მწვრთნელმა შოთა ჭეიშვილმა —ვფიქრობ, შეხვედრა სანახაობრივად მიმზიდველი იყო, ხოლო რაც შეეხება შედეგის კანონზომიერებას, მატჩის მიწურულს არც მეორე გოლის გაშვება იყო გამორიცხული და არც მანამდე ანგარიშის გაქვითვა.

— შედეგი თამაშის შინაარსის შესატყვისია — კვერი დაუკრა კოლეგას ბულგარელ ოლიმპიელთა მწვრთნელმა დინკო დერმენჯიევმა — ქართველებს გოლი რომ გაეტანათ და მატჩი ფრედ დამთავრებულიყო, ამასვე ვიტყოდი.

მატჩი კი იმით დაიწყო, რომ ჩვენმა ნაკრებმა ტიპიური ქართული გოლი გაუშვა: მოთამაშეთა უმრავლესობა გადავიდა მეტოქის ნახევარზე, სადაც ბულგარელებს ზონები გადაკეტილი ჰქონდათ. დინჯი შეტევა უცებ ჩაგვეშალა და ორპასიანი და ერთდარტყმიანი კონტრშეტევის შემდეგ ბურთი ჩვენს კარში აღმოჩნდა. მასპინძელთა ამ სწრაფი და მარტივი კომბინაციის წარმატებით დასრულებას ხელი იმან შეუწყო, რომ პაპიძეს და ასპინძელაშვილს ფეხი დაუსხლტათ და [illegible] მოედნის შუაში, მეორემ კი [illegible] ვერ შეძლეს რუმენ ივანოვისთვის [illegible] შეშლა. მთელი შეხვედრისას, მეტადრე კი საწყისი ოცი-ოცდახუთი წუთის [illegible] იყო, [illegible] კის და მისი დიდი თანაგუნდელების მიერ მოხვეჭილმა მრისხანე სახელმა ბულგარულ ფეხბურთს ჩვენი ახალგაზრდების წარმოდგენაში უძლეველი ურჩხულის სახე შეუქმნა და ასეთმა წინასწარმა განწყობამ ბიჭებს საკმაო დრო დააკარგვინა იმის შესამჩნევად, რომ მოწინააღმდეგეს ტოლს არაფერში უდებდნენ. შეხვედრის ტემპს ძირითადად ნელი ეთქმოდა, თუმცა იყო პერიოდები, როდესაც ორივე მხარე სწრაფად ათამაშდებოდა ხოლმე და სახიფათო მომენტებიც იქმნებოდა. როგორც კი ქართველებს სწრაფი ფლანგური შეტევა გამოუვიდოდათ, მასპინძლების საქმე ცუდად იყო, ერთხელ, მეორე ტაიმში კი ისეთი ბურთი არ გავიდა, რომ ორივე მხარე და ხუთასამდე მაყურებელი თვალს არ უჯერებდა: ანჩაბაძემ შორიდან ძლიერად დაარტყა, პეტკოვი ბურთს ადგილზე კი დახვდა, თუმცა მკერდზე მოხვედრილი ვეღარ დაიჭირა და წინ გადაუვარდა. ღუდუშაურმა მცველს [illegible] და დაამატა, მაგრამ ბურთი ძელ[illegible] გადაცდა. ცხადია, მომენტები ბულგარელ[illegible]საც ჰქონდათ. მართალია, მათმა მწვრთნელმა პრეს-კონფერენციაზე იონკოვ[illegible], გალინ ივანოვი, რუმენ ივანოვი და [illegible] გამოყო, სხვებზე კი, შესაძლებლობები სრულად ვერ გამოავლინესო, თქვა, მაგრამ მე ამ ოთხეულს ხრისტოვს დავამატებდი. ამ მარჯვენაფლანგელმა ჩვენს მარცხენაფლანგელებს სისხლი გაუშრო. გვარამაძის კართან ხიფათი მისი უშუალო მონაწილეობითაც იქმნებოდა, მაგრამ მომენტი რომც არ ყოფილიყო, სტუმრებს ლაძაბულს ამყოფებდა.

მეორე ტაიმის შუაწელს მეტ-ნაკლები

ინიციატივა ქართველებმა იგდეს ხელთ. ვერ ვიტყვი, რომ ჩვენების ყველა შეტევა მწვავე იყო, მაგრამ ის კი ფაქტია, რომ ბულგარელები ტემპის დაგდებას, დროის გაყვანას შეეუდგნენ. ერთი-ორჯერ ბურთის მიმტან ბიჭებს შეუძახეს, ნელა გაისარჯეთო. რაც დრო გადიოდა, ჩვენს ოლიმპიელებს (სეოკ-ის პრეზიდენტმა ნონა გაფრინდაშვილმა ჟურნალისტებს სამართლიანად გვისაყვედურა, ამ ნაკრებს მარტო ახალგაზრდულს რად უწოდებთო) გოლის გატანის ჟინი ემატებოდათ. ერთხელაც, მატჩის დამთავრებამდე ცოტაღა რომ რჩებოდა, კუთხურზე ყველანი წინ წავიდნენ, უკან კი რუმენ ივანოვთან მხოლოდ ბურნაძე დატოვეს. ამას ის მოყვა, რომ ივანოვი გვარამაძესთან პირისპირ გავიდა, მაგრამ ქართველმა მეკარემ არ აზეირა. ერთ წუთში დაახლოებით ამგვარივე გამეორდა, თუმცა ხრისტოვს სიზუსტემ უმტყუნა...

ჩვენებმა თავჩაღუნულებმა დატოვეს მოედანი, მაგრამ ეს სირცხვილნაჭამობისგან არ იყო. მთელი ტურნირი წინ არის, ამ გუნდს კი წელში გამართვის საშუალება ნამდვილად აქვს.

ილია ბაბუნაშვილი

BEAU (2) MONDE

რონალდო

დაიბადა 1976 წლის 22 სექტემბერს

კარიერა: „სან-კრისტოვანი", „კრუზეირო" (ბელუ-ორიზონტე), პსვ ეინდჰოვენი

დებიუტი ბრაზილიის ნაკრებში: 4.05.1994. ისლანდია · 3:0. გაიტანა 1 გოლი

მინას-ჟერაისის შტატის ჩემპიონი — 1993

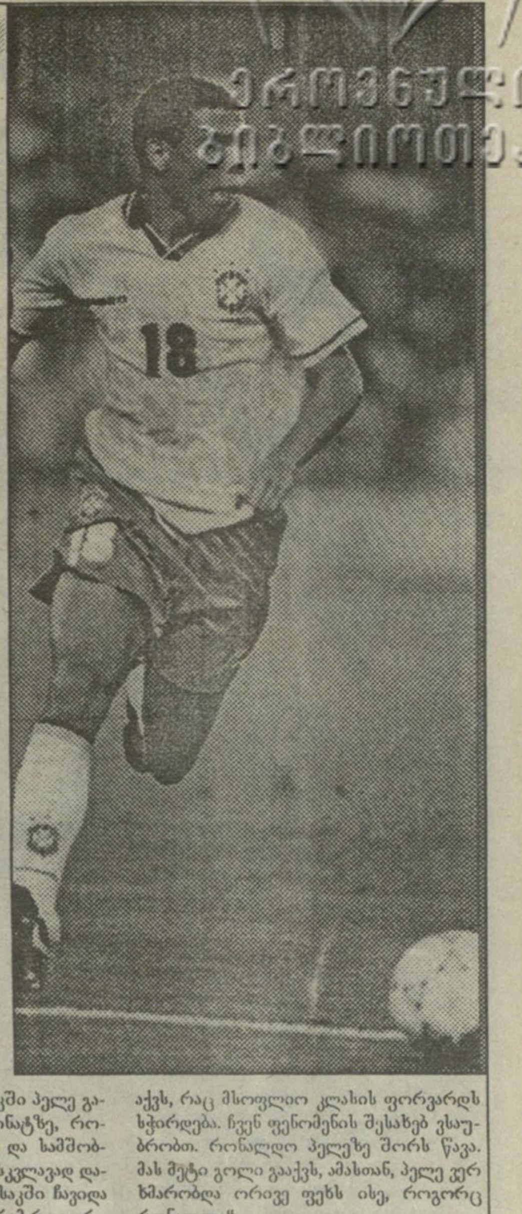

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვიქნები პელესავით ნიჭიერი?

რონალდო ნაზარიო დე ლიმას ფეხბურთელად ჩამოყალიბების გზა ტრადიციული იყო: რიოს დასავლეთით მდებარე ბენტო რიბეიროს მშრომელთა კვარტალის ქუჩები და პლაჟები. შემდეგ რონალდო ყველაზე პოპულარულმა კლუბმა „ფლამენგომ" აიყვანა გასასინჯად. ხელმოკლე ოჯახის შვილს, შინიდან კლუბის ბაზამდე მგზავრობის ფული რომ არ ჰქონდა, ამაშიც არ შეეწივნენ, ბოლოს კი, საკმაოდ გულცივად, რომ იტყვიან, ეშმაკებში გააგზავნეს.

ასე მოხვდა რონალდო „სან-კრისტოვანში", რომელსაც მსოფლიოს 1970 წლის ჩემპიონი ჟაირზინიო წვრთნიდა. აი, მან კი შეიცნო ფეხბურთელის პოტენციალი და ცოტა ხანში სარფიანადაც მიჰყიდა ბრაზილიური ფეხბურთის პროვინციულ გიგანტს ბელუ-ორიზონტეს „კრუზეიროს". რონალდომ სულ ერთი წელი დაჰყო ახალგაზრდულ შემადგენლობაში და მალე ძირითადში მოხვდა. მას ეროვნულ ჩემპიონატში თამაშის შანსი მიეცა და აკი მშვენივრადაც გამოიყენა: 54 მატჩში 54 გოლი გაიტანა, გახდა ჩემპიონატიის საუკეთესო ბომბარდირი და „კრუზეიროს" მინას-ჟერაისის შტატის ჩემპიონად გახდომაში მთავარ „დამნაშავედ" მიიჩნიეს. მისი გოლები მხოლოდ რაოდენობით როდი ფასდებოდა, მთავარი ის გახლდათ, როგორ იტანდა: მარჯვენით, მარცხენით, თავით, სისწრაფეში, ჯონივრული მოქმედებით, ძალით, ლამაზად... სწორედ ამან ათქმევინა 1970 წლის კიდევ ერთ ჩემპიონს ტოსტაოს: „რონალდო ჩამოყალიბებული თავდამსხმელია. ფიზიკურად ძლიერი, განსწავლული, კარგად ფლობს ბურთს, კარგად აკეთებს პასს და მარჯვენითაც და მარცხენითაც არაჩვეულებრივად ურტყამს. იგი ფანტასტიური ფეხბურთელია".

ახალგაზრდობისა და გამოუცდელობის გამო რონალდო 22-ე კაცად ჩარიცხეს მსოფლიოს ჩემპიონატზე გასამგზავრებელ ბრაზილიის ნაკრებში. ძნელი იყო ისეთი ასოკირკიტა და კონსერვატორი კაცის დარწმუნება, როგორიც კარლოს ალბერტო პარეირაა. ნაკრების მწვრთნელმა ჯეელ ფეხბურთელს თავის გამოჩენის საშუალება 4 მაისს მისცა, როცა ბრაზილიამ ისლანდიას უმასპინძლა. ამ მატჩში რონალდომ ერთი გოლი გაიტანა, ორშიც მონაწილეობა მიიღო და თავის სადებიუტო მატჩი თვალისმომჭრელ შოუდ აქცია. პარეირამ მოიწონა რონალდოს თამაში და სამსოფლიოჩემპიონატო ნაკრებში უკრა თავი. „წარმოუდგენელია, რასაც იგი ბურთით აკეთებს". — თქვა მცველმა რიკარდო გომესმა. კაპიტანმა დუნგამ კი დაამატა: „ამ ბიჭს იშვიათი ნიჭი აქვს. მიუხედავად იმისა, რომ ბევრი აქვს სასწავლი, უკვე სრულყოფილთან მიახლოებული ფეხბურთელია".

მსოფლიოს ჩემპიონატის წინ პრესაში უკვე დაიწყეს რონალდოს პელესთან შედარება. მართლაც, მათი კარიერა მსგავსია: 17 წლის ასაკში პელე გაემგზავრა 1958 წლის ჩემპიონატზე, როგორც უცნობი სათადარიგო და სამშობლოში მსოფლიო დონის ვარსკვლავად დაბრუნდა. რონალდოც იმავე ასაკში ჩავიდა 1994 წლის ჩემპიონატზე, მაგრამ როგორც იყო სათადარიგო, ასეთივე დარჩა. პარეირამ მისი გამოყვანა საჭიროდ არ ჩათვალა, თუმცა „ბრაზილიის ფეხბურთის მომავალი" უწოდა. მიუხედავად ამისა, სულ ერთ წელიწადში, რონალდო უცნობი ჭაბუკიდან ერის სიამაყედ იქცა. მისი პიროვნებით განსაკუთრებით ავტოგრაფების მოყვარულები და მარკეტინგის აგენტები დაინტერესდნენ. მსოფლიოს ჩემპიონატის შემდეგ ეს მატერიალურადაც აისახა: რონალდო აღიარეს ბრაზილიის 20 წლამდე ასაკის ყველაზე ძვირ ფეხბურთელად, ჰოლანდიის პსვ „ეინდჰოვენმა" კი 4 მილიონ დოლარად დაისაკუთრა იგი რითაც მშრალზე დატოვა „მილანი", იუვენტუსი" და „აიაქსი".

რონალდოს ოსტატობის დამფასებლები კი კვლავაც არ იშურებენ ქების სიტყვებს. ზიკო: „რონალდო ბრაზილიური ფეხბურთის საუკეთესო თავდამსხმელია. იგი თანაბრად ხმარობს ორივე ფეხს, ხოლო კარის წინ ისე იქცევა, როგორც საუკეთესო ბომბარდირი". ტოსტაო: „მას ყველაფერი აქვს, რაც მსოფლიო კლასის ფორვარდს სჭირდება. ჩვენ ფენომენის შესახებ ვსაუბრობთ. რონალდო პელეზე შორს წავა. მას მეტი გოლი გააქვს, ამასთან, პელე ვერ ხმარობდა ორივე ფეხს ისე, როგორც რონალდო".

თავად რონალდო ერთობ თავშეკავებულია: „არცთუ დიდი ხნის წინ, როცა „სან-კრისტოვანში" ვთამაშობდი, სახელგანთქმულ ფეხბურთელებს ტელევიზორში ვუცქერდი. დღეს მე ერთ-ერთი [illegible] ვარ. ეს სიზმარია! ეს დაუჯერებელ[illegible] რავია, ხალხი პელესა და ჩემს კარ[illegible] ადარებს. მაგრამ, ვფიქრობ, თავშ[illegible] სჯობს: აღმომაჩნდება, რომ მე ისეთივე ნიჭი, როგორც დიდ პელეს?

რონალდო ფეხბურთის გარდა სხვა საქმეებითაცაა დაკავებული: რეკლამას უწევს ამერიკულ ფეხსაცმელებს, პოპულარულმა რეპ-მომღერალმა მასთან ერთად ვიდეო-კლიპის ჩაწერა მოისურვა, ხშირად ჩნდება ბრაზილიის ტელევიზიაშიც და მოუწოდებს თანატოლებს მონაწილეობა მიიღონ არჩევნებში. რონალდო თან სწავლობს და სურს, რაც შეიძლება მეტი შეიცნოს რაც შეიძლება მცირე დროში.

მერაბ რატიშვილი

ესპანური «ლეგიონი» 1994-95

იოჰან კრუიფი „ბარსელონას" ახალწვეულ იგორ კორნეევთან

„ალბასეტე": ივაილო ანდონოვი (ბულგარეთი), ხოსე ლუის სალასარი (ურუგვაი), ნენად ბიელიცა, ვლადან დიმიტრიევიჩი (ხორვატია), ოსკარ დერტისია (არგენტინა), რაულ დუშ სანტუში (ბრაზილ.).

„ატლეტიკო" მადრიდი: ადოლფო ვალენსია (კოლუმბია), რომან კოსეცკი (პოლონეთი), ივან როხა, დიეგო სიმეონე (არგენტინა).

„ბარსელონა": რომარიო (ბრაზილია), ხრისტო სტოიჩკოვი (ბულგარეთი), რონალდ კუმანი (ჰოლანდია), გეორგე ჰაჯი (რუმინეთი), იგორ კორნეევი (რუსეთი).

„ბეტისი" სევილია: ხრისტო ვიდაკოვიჩი, ვლადა სტოშიჩი (იუგოსლავია), ტაბ რამოსი (აშშ), ანდრეი კობელევი (რუსეთი), ველი კასუმოვი (აზერბაიჯანი).

„დეპორტივო" ლა კორუნია: მიროსლავ ჯუკიჩი (იუგოსლავია), ემილ კოსტადინოვი (ბულგარეთი), დონატო, მაურო სილვა, ბებეტო (ბრაზილია).

„ესპანიოლი" ბარსელონა: ბრანკო ბრნოვიჩი (იუგოსლავია), დმიტრი კუზნეცოვი (რუსეთი), ფლორინ რადუჩოუ (რუმინეთი), მაურისიო პოჩეტინო (არგენტინა).

„ვალენსია": მაზინიო (ბრაზილია), პრედრაგ მიიატოვიჩი (იუგოსლავია), ლუბოსლავ პენევი (ბულგარეთი), ოლეგ სალენკო (რუსეთი).

„ვალიადოლიდი": მიოდრაგ ბელოდედიჩი (რუმინეთი), გუსტავო მატოსასი (ურუგვაი), ნილსონი (ბრაზილია).

„კომპოსტელა": კრისტოფერ ოჰენი (ნიგერია), ბენტ კრისტენსენი (დანია), ფაბიანო (ბრაზილია).

„ლოგრონიესი": ნებოისა გუდელი, დეიან მარკოვიჩი, ატილა კასაში (იუგოსლ.).

„ოვიედო": სლავიშა იოკანოვიჩი (იუგოსლავია), ნიკოლა იერკანი, რობერტ პროსინეჩკი, იანკო იანკოვიჩი (ხორვატია).

„რასინგი" სანტანდერი: მუტიუ ადეპოჟუ (ნიგერია), დმიტრი პოპოვი, დმიტრი რადჩენკო (რუსეთი), ანდრეი ზიგმანტოვიჩი (ბელარუსი).

„რეალი" მადრიდი: ივან სამორანო (ჩილე), ფერნანდო რედონდო (არგენტინა), მიქაელ ლაუდრუპი (დანია), პეტერ დუბოვსკი (სლოვაკეთი).

„რეალ-სოსიედადი" სან-სებასტიანი: ვალერი კარპინი (რუსეთი), ლუის გარსია (მექსიკა), მეპო კოდრო (ბოსნია).

„სარაგოსა": გუსტავო პოიეტი (ურუგვაი), ხუან ესნაიდერი, დარიო ფრანკო, ფერნანდო კასერესი (არგენტინა).

„სევილია": მოაკირი (ბრაზილია), დავორ შუკერი (ხორვატია).

„სელტა" ვიგო: ვლადიმირ გუდელი (ბოსნია), მილორად რადკოვიჩი, სრდიან ბაისეტიჩი (იუგოსლავია).

„სპორტინგი" ხიხონი: დანიელ სარიჩი (ხორვატია), იგორ ლედიახოვი (რუსეთი), მარჩელ საბუ (რუმინეთი).

„ტენერიფე": ხოსე დელ სოლარი, პერსი ოლივარესი (პერუ), მარსელო ოხედა, დიეგო ლატორე, ხუან ანტონიო პიცი, ხოსე მარია ბულიუბასიჩი (არგენტინა).

Unlimited Hot Water

იყიდება

ისრაელის წარმოების

წყლის გამაცხელებელი

ATMOR SUPER-5

(5 კვტ. 220 ვ.)

ფასი 70 $.

ტელ. 39-36-78

ნუ ენდობით ლატვიას!

გუმარელ ლევან ჩიქვინიძეს ნაკრებში თამაში აქამდე ერთადერთხელ (?!) აღირსეს

დიდი ხანია, რაც ქართული სარაგბო გუნდები საერთაშორისო ასპარეზზე გავიდნენ, მაგრამ აქამდე ვერაფრით მოხერხდა საშინაო შეჯიბრებათა ისე დაგეგმვა, ჩვენებურთა საზღვარგარეთულ მისწრაფებებს რომ არ შეეწირონ. ამის მიზეზი არა იმდენად კალენდრის მდგენელთა სიბეცე ან სიჯიუტეა, რამდენადაც უცხოეთს მიმავალი გუნდების ზღვარგადასული სიფრთხილე, აქაოდა სანუკვარ ტურნეზე გამგზავრების წინ საშინაო თამაშში ემანდ უცაბედად არ დაგვიშავდნენ მოთამაშეებიო. გარდა ამისა, მწვრთნელებსაც ერთობ უყვართ საწვრთნელი შეკრებები, ამათ დროს კი საქართველოს ჩემპიონატი უცილობლად უნდა შეწყდეს.

გაისად ჩვენს ნაკრებს ფირას პირველობის ზედიზედ სამი მატჩის გამართვა მოუ[illegible] კვირის განმავლობაში, რაც ამთავითვე იმას მოასწავებს, რომ აპრილ-მაისში ჩვენში საშინაო სარაგბო ცხოვრება ფაქტიურად ჩაკვდება. აი, ასეთია ევროპულ სარბიელზე ასპარეზობის საზღაური.

არადა, ევროპული, უფრო სწორად კი ფირას ასპარეზის იმედი ჩვენს სარაგბო თემს კარგა ხანია ასულდგმულებს, თუმცაკი იმედიც ბევრჯერ გასცრუებია. ჯერ იყო და 1992 წლის გაზაფხულზე, როცა თავი ფირას წევრები გვეგონა, ამათ ჩვენი ჭაბუკთა ნაკრები თავიანთ პირველობაზე არ დაუშვეს, კაცთა ნაკრები კი ჩვენი ყოფილი ბატონების წასიხინების შედეგად ერთი წლით იზოლაციაში მოგვიქციეს. მერე იყო და ქართველთა უპირველესმა გუნდმა ლუქსემბურგში ჩაისვარა, მაგრამ მარცხის ბრალი ფრე იმას დაბრალდა, რომ მეტოქემ ათამაშა ავსტრალიელები, ბრიტანელები, ფრანგები და მისთანები. ბოლოს დაგვიდგა ახალი სეზონი, მაგრამ გაირკვა, რომ ჩვენი ერთ-ერთი მეტოქე — ავსტრია გაკოტრებულა და ამ ჩემპიონატში საერთოდ არ იასპარეზებს, უნგრეთმა კი მერელა დაგვინიშნა პაემანი, რაც საქართველოს რაგბის კავშირის ოფისი მიდგამოდგა და ფირა შეაწუხა.

თუმცა ყველაფერი ეს რა მოსატანია იმასთან შედარებით, რაც ჩვენი რაგბის თავკაცებს ლატვიელ კოლეგებთან ურთიერთობისას შეემთხვათ. უთუოდ კავკასიური გულუბრყვილობის გამოა, სსრკ-ის დაშლის ყოველი მოსურნე თუ მონაწილე მუდმივ მოკავშირედ რომ შეგვირაცხავს პოლიტიკასა თუ სპორტში. არადა, ამათ ხშირად ეგოისტური მოსაზრებები ამოძრავებთ და მიზნის მისაღწევად რას აღარ იკადრებენ ხოლმე.

ლატვიელთა საქციელი ამ[illegible]თვალსაჩინო დასტურია. როცა 1993-94 წლების კალენდარი დგებოდა, ქართველებმა კრებას ძლივს ჩაუსწრეს, მაგრამ მაგრად დაღგნენ და თავისი გაიტანეს: რაკი წესითა და კანონით ეკუთვნოდათ, თავიანთი კაცთა ნაკრები ფირას პირველობის ერთ-ერთ ჯგუფში ძალ[illegible]ლად ჩაარიცხინეს. ამ დროს ლატვიელთა დანამუსებამ გაჭრა: თუ ამ ჯგუფის სხვა ორი ევროპელი წევრი ფეხს ითრევდა, საქართველომდე შორია და იქ რა ჩაგვიყვანსო, ლატვიამ ივალდებულა 1993 წლის ნოემბერში თბილისში თამაში. ამით ტექნიკური პრობლემები მოგვარდა — ჯგუფის შემადგენლობა და თამაშთა განრიგი დამტკიცდა.

მაგრამ დადგა ნოემბერი და ბალტიელები სხვა ჭკუაზე დადგნენ: თქვენთან ომია (არადა, ომი თვენახევრის წაგებული იყო!) და თამაში გაზაფხულზე გადავდოთო. ქართველებმა უარით უპასუხეს, მაგრამ ლატვიამ იმარჯვა, ფირას პარიზში აცნობა, კავკასიელები თამაშს გადადებას ყაბულს არიანო. ფირამაც გადადო თამაში.

შემდეგი სვლა ჩვენებმა გააკეთეს: კალენდრისა და სატურნირო ვითარების შესწავლის შემდეგ (რაც დასაძრახი რად უნდა იყოს?) ფირას თამაში მაისში დაანიშნინეს. ლატვია აფორიაქდა: მაისში არა გვცალია, ესპანეთში შვიდკაცას სათამაშოდ მივდივართ. გარდა მაგისა, ტელევიზორით შევიტყვეთ, საქართველოში სადღაც ორი მატარებელი ერთმანეთს შესჯახებია, რაც კიდევ ერთხელ გვაფიქრებინებს, რომ თქვენთან ჩამოსვლა სახიფათოაო.

ამაზე ჩვენებმა მიუგეს, ფირას პირველობა შვიდკაცაზე მნიშვნელოვანი გვგონიაო, რაც გარკვეულწილად სადაო მოსაზრებაა. მიუხედავად ამისა, ქართველები მაინც მზად იყვნენ დავა მოლაპარაკებით გადაჭრილიყო და თამაში გამართულიყო, ოღონდაც აუცილებლად თბილისში. ყოველივე ეს ფირასთვის უცნობებიათ.

ამ დროისათვის უკვე ცნობილი იყო ფირას საგაისო პირველობის სტრუქტურა, საიდანაც გამგები შეიტყობდა, რომ არც მიმდინარე და არც შემდეგ პირველობას აღზევება-ჩამოქვეითების თვალსაზრისით მნიშვნელობა არა ჰქონდა. (დაგეთანხმებით, ესოდენ „გონივრული" სისტემის მომგონი საერთაშორისო ორგანიზაცია ჭეშმარიტად ქილიკის ღირსია!)

ჰოდა, ლატვიამაც იაზრა: თუ საქართველოში ჩასვლას აზრი აღარა ჰქონია, ეგებ ჯობდეს, ფული დავზოგოთო, მაგრამ ბედი კიდევ ერთხელ სცადა და ჩვენებს შემოუთვალა, იქნებ წელს რიგაში გვეთამაშა, გაისად კი ჩვენ ნაღდად გეწვევითო.

ბრიყვები რომ არა ვართ, ჩვენმა რაგბის კავშირმა მყის დაამტკიცა: ცხადი იყო, რომ ლატვია მამაძაღლობდა — ახალი ფორმულით ჩვენა და ისინი სხვადასხვა ჯგუფებში ვხვდებოდით, ამიტომ გაისად ერთმანეთთან თამაში აღარ გვიწევდა. აქედან გამომდინარე ბალტიელთა მორიგ ხრიკს ჩვენებმა [illegible] უარით უპასუხეს.

ლატვია თითქოს მოლბა და ფირაში ფაქსი აფრინა, სადაც წერდა, რომ საერთაშორისო და საშინაო კალენდრების გადატვირთულობის გამო საქართველოს ამ სეზონში ვერანაირად ვეთამაშებით, რის გამოც ერთობ ვწუხვართო. ამ ფაქსის ასლი თბილისშიც მოვიდა და ჩვენებმაც საქმე დასრულებულად მიიჩნიეს: თუ მეტოქე თავად აღიარებს, რომ ორგზის ვერ გეთამაშა, მაშ, წაგებაც უთუოდ მიესხმებაო.

არადა, დანამდვილებით ცნობილია, რომ ჩვენებს ასეთი მოგება არად ეპიტნავათ: 1991 წლის ნოემბერი იყო, უკრაინა რომ გვეწვია. მას შემდეგ საქართველოში რაგბის სათამაშოდ აღარავინ ჩამოსულა; ვაკის სტადიონსაც ხავსი მოეკიდა, საზოგადოებრიობას კი რაგბის არსებობა თანდათან ავიწყდება. ამ დროს კალათბურთი, ფეხბურთი და ხელბურთი დიდძალ გულშემატკივარს იზიდავენ.

ჩვენებს არ სჭირდებოდათ ასეთი მოგება. ლატვიელთა საქმე პირიქით ყოფილა. უსახსრობისა თუ არხეინობის გამო ქართველები ივნისში ვერ ან არ გაემგზავრნენ სპილოს ძვლის ნაპირზე, სადაც ფირას მორიგი კრება დაენიშნა. სამაგიეროდ, იქ ჩაბრძანდა ლატვიელთა თავკაცი ანდრის უოზუოლსი (ფოტოზე).

კრებაზე ან მის კულისებში რა მოხდა, ძნელი მისახვედრი არ უნდა იყოს. აგვისტოში ჩვენმა რაგბის კავშირმა კრების ოფიციალური მასალები მიიღო, სადაც წერია, რომ საქართველო არ ეთამაშა ლატვიას, რისთვისაც გამარჯვება ბალტიელებს მიენიჭათ. ერთი სიტყვით, ერთი ცნობილი ანეკდოტისა არ იყოს, ყველაფერი სეროჟას რომ ბრალდებოდა, თუკი კავკასიელისა და „ნაღდი" ევროპელის ურთიერთობაში რომელიმე წესი დაირღვა, დამნაშავე აპრიორი კავკასიელია!

ჩვენებს თავმოყვარეობა შეელახათ. ფირას ოფისს პროტესტიც გაუგზავნეს. ისე კი აჯობებდა, ლატვია ისე „დაეჭირათ ყურებით", დანიას რომ უქნია მოლდოვასათვის: იმავე მასალებიდან ირკვევა, რომ მოლდოვა უვიზობის გამო მეტოქეს ვერ სწვევია. დანიას, გარდა იმისა, რომ მოგება მიენიჭა, ისიც მოუთხოვია, მოლდოვამ სასტუმროს დაჯავშნის ხარჯი — 15 ათასი ფრანგული ფრანკი აგვინაზღაუროსო. ღმერთმა ხელი მოუმართოთ, ჩვენ კი ჩვენდათავად გვეჭვება, ფირამ მტყუან-მართლის გარჩევა რომ ინებოს. ასე მისი ჩემპიონატის არეულ-დარეული სტრუქტურა და ცხრილების შედგენის ყოვლად ულოგიკო პრინციპი გვაფიქრებინებს.

ეროვნული ნაკრები გაისად გაზაფხულამდე უქმობს. „აია" — „თბილისის" დაუმთავრებელი თამაში ვერ გაირჩა. „აზოტის" თხოვნითა და „თბილისის" დასტურით მათი მატჩი ჯერჯერობით ოქტომბრის ბოლოსთვის გადაიდო, მაგრამ მოსალოდნელია, რომ იმ დროისთვის გაავდრდება და თამაშები შარშანდელივით კიდევ ბევრჯერ გადაიდება.

პირველი გადადების საბაბი ახლახანს შექმნილი კლუბის — „გუმარის" საფრანგეთს, ქალაქ მონპელიეში გამგზავრებაა. იქ ჩვენები სამ თამაშს გამართავენ. „გუმარი" „ბარბაროსების" ყაიდის კლუბია და ამ ეტაპზე დიდი რაგბისთვის ერთი პირობა დაკარგული ბიჭების დაბრუნებას ისახავს მიზნად. კლუბს განაგებენ ახალი ტალღის ბიზნესმენები — მოფარიკავე მამუკა მიქაშავიძე და მორაგბე ბიძინა გეგიძე. მწვრთნელი გურამ მოდებაძეა, მენეჯერი — გურამ გიორგაძე, ფიზმომზადების შეფი — მძლეოსანი შალვა ნადირაძე. გუნდის წევრთა უმეტესობა 23-26 წლისაა, ბირთვს კი საქართველოს კაცთა ნაკრებში საკმაოდ უთამაშია, რასაც მათ მიერ მოხვეჭილ ქეფთა რაოდენობაც მოწმობს (მაქსიმუმი 12-ია — საქართველოს პირველ ნაკრებს ამდენჯერ უთამაშია სხვა ქვეყნის პირველ ნაკრებთან).

ზაზა ფხაკაძე

C1 ჯგუფი

31. X. 1993: ლუქსემბურგი 10 — საქართველო 10; 6. XI: ლატვია 10 — შვეიცარია 0; 30. IV. 1994: ლუქსემბურგი 10 — ლატვია 25; 15. V: ლუქსემბურგი 8 — შვეიცარია 17; 4. VI: შვეიცარია 21 — საქართველო 22; საქართველო — ლატვია ორგზის ჩაიშალა (20. XI. 1993; 22. V. 1994)

ჩვეული ცხრილი

	თ	მ	ფ	წ	ბ
ლატვია	2	2	0	0	35-10
საქართველო	2	1	1	0	32-31
შვეიცარია	3	1	0	2	38-40
ლუქსემბურგი	3	0	1	2	28-52

1994-95 წლების სეზონში:
16. IV. უნგრეთი — საქართველო; 7. V. მოლდოვა — საქართველო; 21. V. საქართველო — ბულგარეთი

ფირასეული ცხრილი (1992-94)

	თ	მ	ფ	წ	—	ქ
შვეიცარია	5	3	0	2	-	11
ლატვია	3	3	0	0	-	9
ლუქსემბურგი	5	0	1	4	-	6
საქართველო	3	1	1	0	1	5
ბულგარეთი	2	1	0	1	-	4

მერე ბულგარეთს C2 ჯგუფში 3 თამაშში 6 ქულა მოუხვეჭია

„გ უ მ ა რ ი" - 1994

უკანახაზელები

	ასაკი	კლუბი	ამპლუა	ქეფი
ირაკლი ლეჟავა	25	აზოტი	მცველი	3
ზურაბ ალანია	26	*	გარემარბი	-
ირაკლი დვალი	23	˝ მერკური	გარემარბი	-
შალვა ჯანელიძე	24	˝ მერკური	გარემარბი, შერკ. ნახევარმც.	4
ნუკრი ხვედელიძე	31	* ყოჩები	გარემარბი	-
მერაბ მარჯანიშვილი	26	˝ თბილისი	შუამარბი	7
ლევან ჩიქვინიძე	25	აზოტი	შუამარბი	1
მერაბ ბესელია	25	*	შუამარბი	3
გიორგი ძაგანელი	25	* ყოჩები	შუამარბი	-
კახა მაჩიტიძე	25	RL აია	გარე ნახევარმცველი	2
მალხაზ ქეიშვილი	35	˝ ყოჩები	შერკ. ნახევარმცველი	3

მოერკინალები

	ასაკი	კლუბი	ამპლუა	ქეფი
ირაკლი ჩიქავა	24	მერკური, ყოჩები	ბურჯი	3
ბაკურ ფირიაშვილი	23	ყოჩები	ბურჯი	-
ზაზა მოდებაძე	28	აზოტი	კვაჭი	-
გიორგი ბერიაშვილი	33	˝ მერკური	კვაჭი	2
ლევან ცაბაძე	21	აზოტი	ბურჯი	2
მამუკა გაგნიძე	29	* ყოჩები	ბურჯი	2
გია რაფავა	26	აზოტი	მეორეხაზელი, შემკვრელი	3
ზურაბ მჭედლიშვილი	21	მერკური	მეორეხაზელი	-
ლაშა ჩიქვინიძე	31	* ყოჩები	მეორეხაზელი	-
დიმიტრი ობოლაძე	25	˝ თბილისი	ფრთა	4
დავით სორდია	24	მერკური	ფრთა	-
ზურაბ ზოიძე	25	˝ მერკური	ფრთა	-
ზაზა ლეჟავა	27	უტრეხტი, ყოჩები	ფრთა	1
ვიქტორ დიდებულიძე	24	მერკური, ყოჩები	შემკვრელი	2
ნუგზარ მგელაძე	25	მერკური	ფრთა, შემკვრელი	0

* დიდ რაგბში დაბრუნდა; ˝ გულიანად დაიწყო ვარჯიში; RL დაბრუნდა ლიგის რაგბიდან

აქეთური, იქითური

ირლანდიაში დასრულდა ავსტრალიური ბურთაობის ტყუპისცალის — გეილური ბურთაობის სეზონი. დუბლინის „ქროუკ პარკზე" გამართულ ირლანდიის პირველობის ფინალში ოლსთერის საგრაფო დაუნმა 1, 12 (1, 8) : 13 (7) სძლია ლენსთერის საგრაფო დუბლინს. ირლანდიურად ანგარიში ასე ითვლება: გოლის გატანა 3 ქულად ფასობს, კარის ხარიხის ზემოთ ბურთს გადაგდება კი — ერთ ქულად. ერთი სიტყვით, დაუნს ორი ქულით გაუმარჯვნია. ორივე ბურთაობას ბევრი სხვა რამაც საერთო აქვს: მოედანი ორივეგან რაგბისაზე ერთნახევარ-ორჯერ დიდია; ბურთის კარში შეგდება ორგვარად შეიძლება; თამაშგარე არაა; ბურთი სულ ჰაერშია და ერთთავად ფეხს ურტყამენ; ბურთით სირბილი შეზღუდულია, გადაცემა კი მხოლოდ მჯილის კვრით შეიძლება; ტაქტიკა ისეთია, რომ მოთამაშეები მოედნის გარკვეულ უბნებს არიან მიჯაჭვული...

*

იაპონიის ქალაქ ჰიროშიმაში მიმდინარეობს აზიის XII თამაშები. აზიის ოლიმპიურ კომიტეტთა ასოციაციის წევრი 42 სახელმწიფოსა და ტერიტორიის 7 500 წარგზავნილი გაითამაშებს მედლების 327 კომპლექტს. თამაშების პროგრამაში ოლიმპიურ სახეობათა გარდა წმინდა აზიური სპორტებიცაა. ესენია უშუ, სეპაკი (ფეხით ფრენბურთი) და კაბადი (იგივე ზაბარგაგანა; ცივილიზებული დაჭერობანაა!) თამაშების ლოზუნგია „აზიური ჰარმონია". ღონისძიება პირველად იმართება ქალაქში, რომელიც დედაქალაქი არაა. ორგანიზატორებს პრობლემა შეუქმნა ტაივანის პოლიტიკურმა სტატუსმა: ჩინეთი ამ კუნძულს რენეგატ პროვინციად მიიჩნევს. როცა იაპონელებმა თამაშების ოფიციალურ გახსნაზე დასასწრებად ტაივანის პრემიერი მიიწვიეს, ჩინეთი დაემუქრათ, ბოიკოტს მოგიწყობთო. მასპინძლებმა მყის უკან დაიხიეს, მაგრამ მერე და მერე ვიცე-პრემიერი მაინც დაპატიჟეს, რაკილა ეს მოღვაწე ტაივანის ოლიმპიური კომიტეტის თავმჯდომარე ყოფილა. დიდი ჩინეთი კიდევ გაჯიქდა, მაგრამ მერე დათმო და მყის გუნდურ ჩათვლაშიც ბევრად დაწინაურდა. ორგანიზატორები ტაიფუნმაც შეაშინა. მისი გადავლის შემდეგ სანიჩბოსნო არხში წყლის დონემ კრიტიკულ ზღვარზე დაბლა დაიწია.

*

ინდოეთის დასავლეთ პორტ სურათში, ფართლეულითა და პატიოსანი თვლებით რომაა განთქმული, ხუნაგის (პნევმონური ჭირის) ეპიდემიამ იფეთქა. მოსახლეობა ლიანგურად გაიქცა ბომბეისაკენ და სენი გუჯარათის შტატიდან მაჰარაშტრაშიც გაავრცელა. ამან ერთობ შეაფიქრიანა ვესტ-ინდოეთის კრიკეტის მამები, ვინაიდან ამ ქვეყნის ნაკრები ინდოეთს ხანგრძლივ ტურნეზე უნდა ეწვიოს. სტუმრებმა ტურნეს ორი კვირით გადადება და თამაშების ჭირის კერებიდან შორს გადატანა მოითხოვეს, მაგრამ საქმეში ახალი ზელანდია ჩაერია: მისი ნაკრები ინდოეთს დათქმულ დროს უნდა ჩავიდეს და მასპინძლებთან და ვესტ-ინდოელებთან ერთად სამგუნდა ტურნირში ჩაებას, მერე კი სამხრეთ აფრიკას გაემგზავროს. თუ ინდური ტურნე გადაიდება, ზელანდიელებს მანდილას ქვეყანაში დააგვიანდებათ.

*

ორი კვირის წინ ავსტრალიის შტატ ქვინზლენდს ცხენის სნეულება მოედო. მარტო ერთ საჯინიბოში 13 ცხენი და მათი მწვრთნელი, 49 წლის ვიკ რეილი მოკვდა. ამ კაცის გამოზრდილ ბედაურებს 80-იანი წლების დამლევს 12 მილიონი დოლარი მოუგიათ. ავსტრალიელები ისე შეშინდნენ, რომ უახლოეს უქმეზე შტატში ყველა დოლი გადადეს და ცხენთა გადაყვანაც აკრძალეს. მაინც ვარაუდობენ, რომ მელბურნის თასის გათამაშებას, რომელიც ოთხი კვირის შემდეგ უნდა გაიმართოს, ვერაფერი შეაფერხებს.

*

კალათბურთელთა მსგავსად ჰოკეის ეროვნული ლიგის უფროსობამ ვერ მოურიგდა მოთამაშეებს ფინანსურ საკითხებზე, რის გამოც ლიგის რეგულარული სეზონის დაწყება ორი კვირით გადაიდო.

სარბიელი
სპორტული გაზეთი
გამოდის სამშაბათობითა და პარასკეობით
ინდექსი 66 441

რედაქციის მისამართი:
თბილისი, ალ. ყაზბეგის გამზ. 42, II კორპუსი, IV სართული. ტელეფონი: 39 48 29
წერილებისა და სხვა საფოსტო გზავნილებისთვის: თბილისი - 79, საფოსტო ყუთი 208
იბეჭდება გამომცემლობა „სამშობლოს" საგაზეთო კორპუსში; ხოშარაულის 29

დამფუძნებელი:
შეზღუდული პასუხისმგებლობის საზოგადოება — საგამომცემლო ფირმა „მარდი"

მთავარი რედაქტორი ზურაბ ფოცხვერია
რედაქტორი თამაზ მიბრიაული
რედკოლეგია: გია ახალაძე, ილია ბაბუნაშვილი, ზაალ გიგინეიშვილი (მთავარი რედაქტორის მოადგილე), ზურაბ მეძველია, მამუკა ჩიხლაძე (პასუხისმგებელი მდივანი)